T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2017 / 294
KARAR NO : 2017 / 329
KARAR TR : 08.05.2017

ÖZET: Kamu Kurumu niteliğindeki İller Bankası ile kamu personeli niteliğindeki çalışanı arasında, disiplin cezası verilmesi işleminden kaynaklanan uyuşmazlığın İDARİYARGI YERİNDE çözümlenmesi gerekti hk

K A R A R

Davacı : M.A.
Davalı : İller Bankası A.Ş
Vekili : Av. N.B.

O L A Y : Davacı; İller Bankası Mekânsal Planlama Dairesi Başkanlığında Müdür olarak görev yaparken hakkında gerçeğe aykırı belge düzenlediği iddiasıyla Banka İnsan Kaynakları Yönetmeliğinin 74/1-b maddesi uyarınca kınama cezası verilmesine ilişkin 04.10.2012 tarihli işlemin; ilgili ihale kapsamında istenen belge verilirken şirket bünyesinde halen çalışan eleman sayısının değil son on yılda çalışan eleman sayısının beyan edildiği, gerçeğe aykırı herhangi bir husus bildirilmediği, gerçeğe aykırı belge ve rapor düzenlenmesinin söz konusu olmadığı gerekçesiyle iptali için idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 17.İDARE MAHKEMESİ: 28.10.2013 gün ve E:2012/1528, K:2013/1017 sayılı kararıyla: "Anayasa Mahkemesinin 18.10.2012 günlü, E: 2012/29, K:2012/155 sayılı kararında; İller Bankası Anonim Şirketi Hakkında 6107 sayılı Kanunla yeniden yapılandırılan, hukuki statüsü ve personel yapısı değiştirilen İller Bankasında, banka hizmetlerinin gerektirdiği görevlerin, 657 sayılı Kanuna ve diğer kanunların sözleşmeli personel hakkındaki hükümlerine tabi olmayan sözleşmeli personel eli ile yürütüleceği kurala bağlanarak farklı bir istihdam politikasının benimsendiği; kuruluş Kanununun 1. maddesinde de belirtildiği üzere özel hukuk hükümlerine tabi, tüzel kişiliği haiz, anonim şirket Statüsünde bir kalkınma ve yatırım bankası olan İller Bankasının, 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 58. maddesiyle getirilen "istisna" hükmü ile anılan KHK'nin kapsamı dışında bırakıldığı; Banka, 6107 sayılı Kanun dışında Bankacılık Kanunu ve Türk Ticaret Kanunu hükümleri çerçevesinde, özel hukuka ve özel işletmecilik esaslarına tabi olarak faaliyet yürüttüğünden, özel hukuk hükümlerine bağlı tutulan bu bankanın hizmetinin, Anayasa'nın 128. maddesi kapsamında genel idare esaslarına göre yürütülmesi gereken asli ve sürekli görevlerden sayılamayacağı ve personelinin de aynı madde kapsamında memur ya da diğer kamu görevlisi olarak değerlendirilemeyeceği belirtilmiş, yine 6107 sayılı Kanun'un 11. maddesinde, Banka hizmetlerinin gerektirdiği görevlerin, 14/07/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa ve diğer kanunların sözleşmeli personel hakkındaki hükümlerine tabi olmayan sözleşmeli personel eli ile yürütüleceği, (2) Banka personelinin hizmete alınması, nitelikleri, atanma, ilerleme, yükselme, görevden alınma şekilleri, görev ve yetkileri, disiplin esasları, yükümlülükleri, unvan ve sayılarının Devlet Personel Başkanlığının görüşü üzerine Yönetim Kurulu kararı ile yürürlüğe konulan yönetmelik ile düzenleneceği hükümlerine yer verilmiştir.

Anılan karar ile İller Bankasının özel hukuk hükümlerine tabi, tüzel kişiliği olan, anonim şirket statüsünde kalkınma ve yatırım bankası olduğu, 5411 sayılı Bankacılık Kanununa göre örgütlendiği, personel rejiminin de bu esaslara uygun olduğu, bankanın hizmetinin Anayasa'nın 128. maddesi kapsamında genel idare esaslarına göre yürütülmesi gereken asli ve sürekli görevlerden sayılamayacağı, personelinin de bu maddeye göre memur ya da diğer kamu görevlileri kapsamında olmadığı vurgulanmıştır.

Dava dosyasının incelenmesinden, İller Bankası Şehircilik Daire Başkanlığı tarafından gerçekleştirilen ihalelerle ilgili Teftiş Kurulu Başkanlığınca yapılan soruşturma sonucunda ihaleye teklif veren isteklilerden olan bir ortak girişim grubunun yeterlilik kriteri olarak sunduğu belgelerden olan "bünyesinde sigortalı çalışan Harita Mühendisi ve Harita Teknikeri sayısı ve çalışma süreleri" ile ilgili beyan noktasında 165 kişi çalıştırdığını beyan eden Günka-Zeter Ortak Girişiminin bu beyanı belgelemesi için yaptığı başvuruya davacının görev yaptığı birimce ve davacının da imzasının bulunduğu bir belgeyle "beyanın doğruluğunun görülmüş olduğunun" bildirildiği, ancak müfettişlik tarafından yapılan inceleme sırasında bahse konu sayının şirket müdürleri dâhil 30 kişi olduğu gerekçesiyle İller Bankası İnsan Kaynaklan Yönetmeliğinin 74/1-b maddesi uyarınca davacının kınama cezasıyla cezalandırılmasına ilişkin dava konusu işlemin tesis edildiği anlaşılmaktadır.

Anayasa Mahkemesinin yukarıda sözü edilen kararı göz önünde bulundurulduğunda, memur ya da diğer kamu görevlileri arasında sayılmayan İller Bankası çalışanı olan davacı hakkında kurulan işlemden kaynaklanan uyuşmazlığın çözümünde adli yargının görevli olduğu" gerekçesiyle davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 15/1-a. maddesi hükmü uyarınca görev yönünden reddine karar vermiş, karara yapılan itiraz Ankara Bölge İdare Mahkemesinin 17/09/2014 gün ve 2014/1512 E. 2014/10610 K. sayılı kararıyla reddedilmiş, kararın 18/12/2014 tarihi itibarıyla kesinleştiği anlaşılmıştır.

Davacı bu kez benzer taleple adli yargı yerine müracaat etmiştir.

ANKARA 24. İŞ MAHKEMESİ: 05.02.2016 gün ve E:2016/325, K:2016/31 sayı ile "4759 sayılı kanun ile banka olarak kurulan "İLLER BANKASI" Türk Ticaret Yasası çerçevesinde 6107 sayılı yasa ile anonim şirket statüsüne kavuşturulmuştur. Yasal düzenleme yapılırken bankaya yeni bir statü kazandırılmış ayrıca çalışan personel yönünde de farklı statüler oluşturulmuştur. Farklı statülerin oluşturulmuş olması, çalışanların işçi olduğunu göstermez. Kaldı ki Anayasa Mahkemesi de kararında 657 sayılı yasa kapsamında çalışan personelin sözleşmeli personel olan kişilerden farklı statü oluşturulmasının anayasaya aykırı olmadığını belirtmiştir. Anayasa Mahkemesi kararında çalışanlar yönünde getirilen bu statünün işçi olarak değerlendirilmesi gerektiği yönünde herhangi bir tespit bulunmamaktadır. Getirilen bu statü, çalışanlar yönünde işçi veya memur olarak değerlendirmek mümkün değildir. Mülga İller Bankası 'nın kuruluşuna dair 4759 sayılı yasada mevcut personel durumunun kadrolu sözleşme ile çalışmaya devam etmeleri, çalışanlar yönünde kamu personel statüsünü ortadan kaldırmayacağı açıktır. Bu kapsamda yeni statüsü belirlenen davacı ve diğer çalışanların iş hukuku kapsamında işçi olarak kabulü mümkün değildir. Anayasa mahkemesi kararında da belirtildiği üzere getirilen yeni statü ve kamu personeli olarak değerlendirmek gerekir. Ayrıca 6107 sayılı yasada açıkça belirtildiği üzere banka hizmetinin gerektirdiği görevlerin, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa ve diğer kanunların sözleşmeli personel hükümlerine tabi olmayan, sözleşmeli personel eli ile yürütüleceği denilmek sureti ile de yeni bir statü getirilmiştir.

5521 sayılı İş Mahkemeleri Yasasında, iş mahkemelerinin hangi tür davalara bakacağı açıkça düzenlenmiştir. Yasa ile belirlenen görev sınırlarının dışına çıkılması mümkün değildir. Yukarıda da belirtildiği üzere, davalı iş yerinde çalışan personel yönünde getirilen yeni statünün işçi olarak değerlendirilmesi mümkün değildir. Anayasa Mahkemesinin kararında da bu yönde bir değerlendirme bulunmadığı, sadece idarenin kamu da çalışanlar yönünde yeni bir statü getirebileceği belirttiğinden statü hukukundan kaynaklanan davalara bakma görevinin idari yargıda olduğu" görüşüyle 6100 sayılı HMK nın 114/1-b maddesine göre " Yargı Yolunun Caiz Olmaması" nedeniyle HMK 115 maddesi gereğince davanın usulden reddine karar vermiş, davacı kararı temyiz etmiştir.

Yargıtay 22. Hukuk Dairesi: 10.10.2016 gün ve E:2016/27247, K:2016/23099 sayılı kararında; "…2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un Temyiz incelemesi yapan yargı mercilerinin Uyuşmazlık Mahkemesine başvurmaları başlıklı 20. maddesinde, daha önce Uyuşmazlık Mahkemesi'nce yargı mercii belirtilmemiş olan bir davada temyiz incelemesi yapan yüksek mahkemenin, davanın, davaya bakan mahkemenin görevi dışında olduğu kanısına varırsa, incelediği karan bozma yerine incelemeyi erteleyerek yargı merciinin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurmaya karar verebileceğinin hükme bağlandığı anlaşılmaktadır.

Somut olayda, İller Bankası Mekânsal Planlama Dairesi Başkanlığında Müdür olarak görev yapan davacı hakkında Banka İnsan Kaynakları Yönetmeliğinin 74/1 -b maddesi uyarınca kınama cezası verilmesine ilişkin 04.10.2012 tarihli işlemin iptali istemiyle açılan davada; Anayasa Mahkemesinin 18.10.2012 tarih ve E:2012/29, K:2012/155 sayılı kararı göz önünde bulundurulduğunda, memur ya da diğer kamu görevlileri arasında sayılmayan İller Bankası çalışanı olan davacı hakkında kurulan işlemden kaynaklanan uyuşmazlığın çözümünde adli yargının görevli olduğu sonucuna varıldığı gerekçesiyle davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15/1-a. maddesi hükmü uyarınca görev yönünden reddine, ilişkin olarak Ankara 17. İdare Mahkemesi'nce verilen 28/10/2013 tarihli ve 2012/1528 esas, 2013/1017 karar sayılı kararının davacının itirazı üzerine Ankara Bölge İdare Mahkemesi 1. Kurulu tarafından 17/09/2014 tarih 2014/1512 esas 2014/10610 sayılı kararı ile itirazların onanmasına üzerine davacı tarafça somut davanın açıldığı, yerel mahkemece, Uyuşmazlığın çözümünün İdari Yargının görevine girmesi nedeniyle 6100 sayılı Kanun'un 114/1-b maddesine göre "Yargı yolunun caiz olmaması" sebebiyle 6100 sayılı Kanun'un 115. maddesi gereğince davanın usulden reddine karar verildiği anlaşılmıştır.

6107 Sayılı İller Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanun'un 11. maddesinin 1. fıkrasına göre, Banka hizmetlerinin gerektirdiği görevler, 14.7.1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa ve diğer kanunların sözleşmeli personel hakkındaki hükümlerine tabi olmayan sözleşmeli personel eli ile yürütülür.

Anayasa'nın 123. maddesinin birinci fıkrasına göre İdare, kuruluş ve görevleriyle bir bütündür ve kanunla düzenlenir. 128. maddesinin birinci fıkrasına göre ise, Devletin kamu iktisadi teşebbüsleri ve diğer kamu tüzel kişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevler, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle görülür.

6107 sayılı Kanunla kurulmuş olan İller Bankası A.Ş.'nin, ilgili kanunda yer alan düzenlemeler nazara alındığında İdarenin bütünlüğü içinde yer aldığı görülmektedir. Davaya konu işlemin dayanağı olan yönetmelik, yukarıda bahsedildiği üzere İdarenin bütünlüğü içinde yer alan davalı tarafından yürürlüğe konulmuş olup, banka personeli ile ilgilidir. Söz konusu Yönetmelik hükümleri uyarınca, işçi statüsünde bulunmayan, kanunla ayrı bir kamu personeli statüsü verilen davacı hakkında düzenlenen işlemin iptaline ilişkin davada iş hukuku hükümlerinin uygulanmasının mümkün olmadığı, bu durumda, 2247 sayılı Kanun hükümleri uyarınca görevli yargı yolunun belirlenmesi amacıyla Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulması gerektiği anlaşılmakla 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve işleyişi Hakkında Kanun'un 20. maddesi uyarınca, görevli yargı yolunun belirlenmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulmasına" karar vererek dosyayı Mahkememize göndermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU' nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Ahmet Tevfik ERGİNBAY, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN ve Birgül KURT' un katılımlarıyla yapılan 8.5.2017 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi gereğince dosya üzerinde yapılan incelemeye göre, Yargıtay 22. Hukuk Dairesi'nce anılan Yasa'nın 20. Maddesi uyarınca başvuruda bulunulduğu anlaşılmış ise de; anılan 20. maddede "yüksek mahkeme, davanın davaya bakan mahkemenin görevi dışında olduğu kanısına varırsa, incelediği kararı bozacak yerde" ibaresiyle yerel mahkeme tarafından işin esasına girildiği durumlarda kararın görev nedeniyle usulden bozulması yerine doğrudan yüksek mahkeme tarafından Mahkememize başvurulma hali düzenlenmiştir. Oysa

yerel mahkeme işin esasına girmeyerek "görevsizlik" nedeniyle usulden ret kararı vermiştir. Başvuru kararındaki gerekçeye göre mahal mahkemesince verilen "görevsizlik" kararına Yargıtay 22. Hukuk Dairesince iştirak edildiği ve bozma kararı verilmeyeceği, bu sebeple 2247 sayılı Yasanın 20. maddesindeki koşulların oluşmadığı anlaşılmaktadır. Ancak kararın onanması durumunda bu kez 2247 sayılı Yasanın 14. maddesi gereği davanın taraflarının Mahkememize başvurma haklarının doğduğu ve usul ekonomisi nazara alınarak, son görevsizlik kararını veren mahkemece idari yargı dosyasının da temin edilmek suretiyle Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Engin SELİMOĞLU' nun, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL' ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, İller Bankasında görev yapan davacının yürütülen disiplin soruşturması sonunda hakkında verilen "kınama" cezasının iptaline karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasa'sının 129/3 maddesi: "Disiplin kararları yargı denetimi dışında bırakılamaz"

01.02.1983 tarih ve 17946 sayılı Resmi Gazete' de yayımlanan İller Bankası Disiplin Yönetmeliğinin 20/7 maddesi: "Aylıktan kesme, kademe ilerlemesinin durdurulması ve memurluktan çıkarma cezalarına karşı idari yargı yoluna başvurulabilir"

04.01.2013 tarih ve 28518 sayılı Resmi Gazete' de yayımlanarak yürürlüğe giren İller Bankası Anonim Şirketi İnsan Kaynakları Yönetmeliği' nin 89 ncu maddesi: "Disiplin amirleri tarafından verilen uyarma, kınama ve ücretten kesme cezalarına karşı Disiplin Kuruluna, yıllık ücret artışından yararlandırılmama cezasına karşı Yüksek Disiplin Kuruluna itiraz edilebilir. İşten çıkarma cezalarına karşı doğrudan idari yargı yoluna başvurulabilir"

Hükümlerini içermektedir.

Benzer bir olaya ilişkin olarak Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun 24.11.2016 gün ve E:2014/4005, K.2016/3115 sayılı kararında; "Anayasa Mahkemesi'nin 18/10/2012 günlü, E:2012/29, K:2012/155 sayılı kararında; 6107 sayılı Kanun dışında Bankacılık Kanunu ve Türk Ticaret Kanunu hükümleri çerçevesinde, özel hukuka ve özel işletmecilik esaslarına tabi olarak faaliyet yürüttüğünden özel hukuk hükümlerine tabi olan iller Bankası'nın verdiği hizmetin, Anayasa'nın 128. maddesi kapsamında genel idare esaslarına göre yürütülmesi gereken asli ve sürekli görevlerden sayılamayacağı ve personelinin de aynı madde kapsamında memur ya da diğer kamu görevlisi olarak değerlendirilemeyeceği belirtilmiştir.

Ancak, 6107 sayılı İller Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanunun incelenmesinden; özel hukuk hükümlerine tâbi olarak, anonim şirket statüsünde kurulan İller Bankası Anonim Şirketi'nin, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı ile ilişkilendirildiği; Bankanın ortaklarının il özel idareleri ve belediyeler olduğu, sermayesinin, 9.000.000.000 (dokuz milyar) Türk Lirası olarak Kanunla belirlendiği, bu sermayenin Bakanlar Kurulu kararı ile beş katına kadar artırılabileceği ve sermaye tavanına ulaşıncaya kadar Bankanın ödenmiş sermayesine, 5779 sayılı İl Özel İdarelerine ve Belediyelere Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanuna göre her ay Maliye Bakanlığı ve iller Bankasınca dağıtılacak vergi gelirleri paylarının toplamı üzerinden aylık olarak yüzde iki oranında kesilecek miktarların, Bankanın vergi ve diğer yasal yükümlülükler düşüldükten sonraki yıllık safi karından yüzde otuz oranında ayrılacak payın ve diğer mevzuat hükümleri ile Banka sermayesine aktarılması uygun görülen paralar ile sermayeye eklenmek üzere yapılacak her türlü yardım ve bağışların ekleneceği, dolayısıyla sermayesinin ve gelirlerinin kamu gelirlerinden sağlandığı; Bankanın amacının, il özel idareleri, belediyeler ve bağlı kuruluşları ile bunların üye oldukları mahalli idare birliklerinin finansman ihtiyacını karşılamak, bu idarelerin sınırları içinde yaşayan halkın mahalli müşterek hizmetlerine ilişkin projeler geliştirmek, bu idarelere danışmanlık hizmeti vermek ve teknik mahiyetteki kentsel projeler ile alt ve üst yapı işlerinin gerçekleştirilmesine yardımcı olmak ve her türlü kalkınma ve yatırım bankacılığı işlevlerini yerine getirmek olduğu; genel müdürünün, Bakanın teklifi üzerine Başbakan tarafından atandığı, genel kurulunun, il özel idarelerini temsil etmek üzere il genel meclisi üyeleri arasından seçilecek yirmi kişi, belediyeleri temsil etmek üzere belediye başkanları arasından her bir ili temsilen seçilecek birer kişi ile içişleri, Maliye, Bayındırlık ve İskan Bakanlıkları ile Hazine Müsteşarlığını temsil etmek üzere görevlendirilecek birer kişiden oluştuğu, yönetim ve denetim kurullarının ise ağırlıklı olarak merkezi idare tarafından oluşturulduğu; Banka hizmetlerinin gerektirdiği görevlerin, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na ve diğer kanunların sözleşmeli personel hakkındaki hükümlerine tabi olmayan sözleşmeli personel eli ile yürütüldüğü; Kanun ile yönetim kuruluna, idareye özgü bir düzenleyici tasarruf türü olan yönetmelik çıkarma yetkisi tanındığı; Banka'nın, vadesi gelmiş kredi ve diğer alacaklarını ortak idare paylarından tahsil etme yetkisinin bulunduğu görülmektedir.

Bu nedenle, örgütsel yapısı kamu ihtiyaçlarının karşılanması amacıyla oluşturulan ve bu örgütsel yapının organları da yine ilgili kamu idarelerinde görevli kamu görevlileri tarafından oluşturulan Banka'nın sahip olduğu yukarıda belirtilen yetki ve ayrıcalıklar da dikkate alındığında, özel bir banka niteliğinde olmadığı, kamu tüzel kişiliği özelliği taşıdığı sonucuna ulaşılmaktadır.

Bu durumda, kamu kurumu niteliğindeki İller Bankası ile kamu personeli niteliğindeki personeli arasında, idarenin tek taraflı olarak kullandığı kamu gücüne dayanarak tesis ettiği idari işlemlerden kaynaklanan uyuşmazlıklara karşı açılan davanın görüm ve çözümü görevi idari yargı yerine ait bulunmaktadır" sonucuna varıldığı anlaşılmaktadır.

Gerek yukarıda alıntılanan Anayasa ve yönetmelik hükümleri ve gerekse Anayasa Mahkemesi ile Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun emsal kararları birlikte değerlendirildiğinde, kamu kurumu niteliğindeki İller Bankası ile kamu personeli niteliğindeki davacı arasında, idarenin tek taraflı olarak kullandığı kamu gücüne dayanarak tesis ettiği idari işlemlerden kaynaklanan uyuşmazlığa karşı açılan davanın görüm ve çözümü görevinin idari yargı yerine ait olduğu kanaatine varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Yargıtay 22. Hukuk Dairesinin başvurusunun kabulü ile Ankara 17.İdare Mahkemesinin 28.10.2013 gün ve E:2012/1528, K:2013/1017 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Yargıtay 22. Hukuk Dairesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile Ankara 17.İdare Mahkemesinin 28.10.2013 gün ve E:2012/1528, K:2013/1017 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 08.05.2017 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Ali	Yusuf Ziyaattin	Ahmet Tevfik
NECİPOĞLU	ÇOLAK	CENİK	ERGİNBAY

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali	Süleyman Hilmi	Birgül
ÖĞÜŞ	AYDIN	KURT